

holde Fienden horte, det er Kanonerne, der skulle gjøre det. Jeg maa derfor af de Grunde, jeg har fremsat, meget varmt anbefale, at man bevilger den forlangte Sum.

H. Hage: Det glædede mig at høre den ærede sidste Taler, der fraraadede Thinget at gaae ind paa det Forslag, der er stillet af Folke-thingmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (A. Hage) med flere Medlemmer til §. 1. Naar Krigsministeren foreslaaer en Bevilling, maae vi troe, at han gaaer ud fra, at den virkelig vil kunne være nyttig og virksom, og det vilde ganske vist under vore nuværende Forhold være et stort Ansvar at fraraade den. Det, som jeg ønsker at sige et Par Ord om, er det Forslag, der er begrundet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og som findes i Betænkningen under Nr. 6. Det er bekjendt, at det ærede Medlem har en stor Tilbøielighed til, paa Grund af store, omfattende Planer, han maatte have, at udflyde Bevillinger. Det er ogsaa Tilfældet her; han vil have, at Garnisonsforholdene i deres Heelhed skulle prøves ordentlig førend vi gaae ind paa Spørgsmaalet om Officeerstolens Henlæggelse til Frederiksberg. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette i Grunden i visse Henseender er et gammelt Spørgsmaal. Allerede i 1857 blev der lagt en Plan til Flytningen af den daværende Højskole til en anden Bygning, for at kunne nedrive Højskolen, og Gammelholm mere hensigtsmæssig kunne benyttes til Byggegrunde. Det er derfor en Sag, der har været prøvet siden 1857, Aar for Aar med stor Omhu, og Planen er vistnok udført med den samme Dygtighed, hvormed Ingenieurcorpset i det Hele udfører sine Forarbejder. Først i Rigsraadsfamlingen 1863—64 var man kommen til et endeligt Resultat, og stillede Forslag om Bygningen af en Højskole. Efterat der tidligere havde været Tale om at anvende 150,000 Rd., senere 93,000 Rd. dertil, troede man at kunne nøies med 60,000 Rd., imod at der blev anvist Byggeplads; men da Krigen kom paa, og Forholdene i det Hele stillede sig saaledes, at man ansaae det for vigtigt at opføre en Bygning til Højskolen, saa opgav man denne Plan og

henlagde foreløbig Skolen til Landcadetacademiet. Nu er det af den ærede sidste Taler fremhævet, at den nuværende Bygning paa ingen Maade er hensigtsmæssig, og det er det samme, som i 1863—64 med stor Bestemthed blev udtalt, dengang de forskjellige Bygninger netop vare blevne undersøgte. Der siges med saa Ord: „Landcadetacademibygningen har saa væsentlige Mangler, at den er usiftet til Højskole, hvorimod den efter sin Veligheden og det store Areal, den indtager, fortrinlig egner sig til at afhændes“. Udvalget har ikke stillet noget bestemt Forslag om, at Landcadetacademiet skulde afhændes, naar Officeerstolen skulde flyttes til Frederiksberg, men jeg troer, at den ærede Krigsminister er enig i, at det maastee saarest kunde egne sig til at afhændes, thi om ogsaa man havde tænkt paa at benytte denne Bygning, saa er Veligheden deraf saaledes, at man ved at sælge den vil kunne faae et meget betydeligt Beløb for Grunden. Nu er hele Spørgsmaalet det, om de ærede Herrer, der ikke ville bevilge denne Sum til Officeerstolens Henlæggelse til Frederiksberg og ikke ville tage nogen Bestemmelse om, at Frederiksberg Slot bliver benyttet til Officeer- og Elevskole, have paavist os 2 Ting: for det Første, om den Benyttelse, der her er Tale om, ikke i og for sig vilde være hensigtsmæssig, og om man kunde anvende dette Slot paa en bedre Maade end til Indretning af Officeer- og Elevskole i Forening, og for det Andet, at man med nogen Rimelighed kunde anvise en af de Bygninger, der findes her i Kjøbenhavn, som kunde være passende for Officeerstolen. Naar de ærede Medlemmer ikke gjøre dette, og ikke give den allerførreste Antydning af, hvor der findes en saadan Bygning, som hensigtsmæssig kunde bruges, saa maatte det være ganske naturligt, om Forsamlingen vilde være utilbøielig til at gaae ind paa en Udsættelse paa Grund af denne almindelige Tale om Garnisonsforholdene. Her er Tale om en bestemt Bygning, der skal indrettes i et ganske særligt Døgn, og dette vil ikke paa nogen Maade kunne foregribe Garnisonsforholdenes Ordning og Casereringen i det Hele, men det vil, som den ærede Krigsminister netop har fremhævet, klare Forholdet saaledes, at det vil kunne lette